

FCI – Standard nr 212 / 09. 01. 1999/ D

SAMOJEEDI KOER

(Самоедская собака - SAMOIEDSKAIA SABAKA)

TÕLGE : Pr Elke Peper

PÄRITOLU: Venemaa

EESTKOSTE : Põhjamaade Kennelunioon/N.K.U.

KEHTIVA ORIGINALSTANDARDI AVALDAMISE
AEG:

22.07.1997

KASUTUS: Kelgu- ja seltsikoer .

FCI KLASSIFIKATSIOON:

Rühm 5
Spitsilaadsed ja algupärased tõud

Alarühm 5.1
Põhjamaised kelgukoerad

Töökatsseteta.

LÜHIKENE AJALOOLINE ÜLEVAADE :

Tõunimetus "samojeedi koer" on tuletatud Põhja-Venemaalt ja Siberist pärinenud samojeedi rahva hõimunimest. Nimetatud piirkonna lõunapoolsemaid regioone asustanud hõimud kasutasid valgeid ja musta- või pruunilaigulisi koeri põhjapõdrakarjade karjatamiseks; põhjapoolsetel aladel olid koerad puhasvalget värvi ja pehmema iseloomuga ning neid kasutati jahiks ja rakendiveoks. Samojeedide koerad elasid vahetus koosluses oma pererahvaga; nad isegi magasid nende kodades ning soojendasid neid. Briti zooloog Ernest Kilbourne Scott veetis 1889. aastal tervelt 3 kuud samojeedihõimudega koos elades. Inglismaale tagasipöördumisel tõi ta endaga kaasa ühe pruuni isase koerakutsika, kelle nimeks sai "Sabarka". Hiljem tõi ta Uuralite läänealadelt veel kreemja-värvilise emaskoera "Whitey Pechora" ning Siberist lumivalge isase koera "Musti". Neist vähestest koertest koos teiste uurimisekspeditsioonide poolt kaasa toodud koertega algaski samojeedi koera ajalugu lääne-maailmas. Selle tõu esimene standard loodi 1909. aastal Inglismaal.

ÜLDMULJE :

Keskmise suurusega, elegantne, valget värvi arktiline spitsitõug, kelle olemuses kajastuvad veetlevusega ühendatud jõud, vastupidavus, paindlikkus, väarikus ja enesekindlus. Tõule iseloomulik ilme, niinimetatud samojeedi "naeratus", tekib õige silmakuju ja –asendi ning ülespoole suunduva suunurga pehme kaare kaunist kombinatsioonist. Sootüüp peab olema selgelt väljendunud.

OLULISED PROPORTSIOONID :

Kerepikkus ületab turjakõrgust ligikaudu 5% võrra, kusjuures rinnakorvi sügavus on veidi väiksem poolest turjakõrgusest. Koonuosa pikkus vastab ligilähedaselt peapiirkonna pikkusele.

KÄITUMINE / ISELOOM :

Sõbralik, avatud, reibas ja elav, väga mõõdukalt arenenud jahikirega. Mitte mingil juhul aga arg ega agressiivne. Väga seltsiv; valvekoeraks sobimatu.

PEA :

Tugev ja kiilukujuline.

PEAPIIRKOND :

Kolju : Nii eest kui küljelt vaadates vaid veidi kumerdunud. Kõige laiem koht asub kõrvade vahel. Silmade vahel on vaevumärgatav laubavagu.

Üleminek laubalt koonule : Selgelt väljendunud, kuid siiski mitte liigselt rõhutatud.

NÄOPIIRKOND :

Ninapeegel : Hästi arenenud, eelistatult musta värvi. Teatud aastaajal võib ninapigment valastuda kuni niinimetatud "talveninani"; kuid ka sel juhul peavad ninapeegli servad tumedaks jääma.

Koon : Tugev ja sügav, ligikaudu ühe pikkune peapiirkonnaga, nina suunas ühtlaselt ahenev. Mingil juhul aga mitte terav või kerge ega ka raske või kantis kujuga. Ninaselg on sirge.

Mokad : Tihedalt liibuvad, mustad ja üsna paksud. Suunurk suundub kerge kaarega ülespoole ja tekitab niimoodi tüüpilise "samojeedi-naeratuse".

Lõuad / Hambad : Korrapärane, hambavalemi kohaselt täiskomplektne hammastik, kääritaoline hambumus, tugevad lõuad ja hambad.

Silmad : Tumepruunid, sügavalt silmakoopas asetsevad; teineteisest üsna kaugel, veidi viltuse asetusega; mandlikujulised. Ilme on "naerata", sõbralik, tähelepanelik ja intelligentne.

Kõrvad : Püstised, suhteliselt väikesed, paksud, kolmnurga kujulised ja tipust veidi ümardunud. Need peavad olema liikuvad, kõrgele kinnitunud ning - kolju laiuse tõttu - teineteisest üsna kaugel asetsevad.

KAEL :

Tugev ja keskmise pikkusega; uhke hoiakuga.

KERE :

Kõrgusest veidi pikem; sügav ja kompaktne, seejuures siiski nõrke.

Turi : Selgelt rõhutatud.

Selg : Keskmise pikkusega, lihaseline ja sirge; emastel veidi pikem kui isastel.

Nimme (lanne) : Lühike, väga tugev ja selgepiiriline.

Laudjas : Täidlane, tugev, lihaseline, veidi laskuv.

Rindkere : Lai, sügav ja pikk, ulatub peaaegu kuni küünarnukkideni, roided on hästi kaardunud.

Alajoon ja kõht : Mõõdukalt üles tõmmatud.

SABA :

Üsna kõrge asetusega. Nii liikumisel kui ka tähelepanelikkuse korral kaardub saba tüvest alates tihedalt selja kohale või küljele, rahulikus olekus võib aga alla laskuda ja ulatub sel juhul kuni kannaliigeseni.

JÄSEMED :

ESIJÄSEMED :

Üldilme : Hea seisuga; lihaselised ja tugevate luudega.

Õlad : Pikad, tihedalt liibuvad ja kaldus asetusega.

Õlavarred : Kaldus asetusega, tihedalt kerele liibuvad.
Ligikaudu sama pikkusega, kui labaluud.

Küünarnukid : Tihedalt kerele liibuvad.

Randmeliigesed : Tugevad, kuid samas ka painduvad.

Kämplad : Veidi kaldus asetusega.

Esikäpad : Ovaalsed, nõtked, otse ettepoole suunatud;
pikad, kumerad, mitte liiga tihedalt kokkusurutud varbad.
Elastsed käpapadjandid.

TAGAJÄSEMED :

Üldilme : Tagantvaates sirged ja paralleelse seisuga,
väga tugeva lihastikuga.

Reied : Keskmise pikkusega, üsna laiad ja lihaselised.

Põlved : Hästi nurgitunud.

Kannaliigesed : Üsna madalal asetsevad ja hästi
nurgitunud.

Pöiad : Tugevad, lühikesed, püstised ja paralleelse
seisuga.

Tagakäpad: Sarnased esikäppadega. Lisavarbad peavad
olema eemaldatud.

LIIKUMINE :

Jõulise, vaba ja väsimatuna mõjuv, pika ja mahuka
sammuga. Esisamm on hea ulatusega ja tagasamm
jõulise tõukega.

KARVKATE :

KARV : Rikkalik, paks, painduv ja tihe, polaarkliimas
ideaalset kaitset pakkuv. Samojeedi koeral on
kahekihiline kasukas lühikese, pehme alusvilla ja pikema,
kargema, sirge kattekarvaga. Kaelal ja õlgadel peavad
karvad moodustama pead raamistava kaeluse, mis isastel
koertel on eriti ilmekalt väljendunud. Peas ja jalgade
esikülgedel on karv lühike ning sile, kõrvade väliskülgedel
on karv lühike, sirge ja turris. Kõrvade siseküljed peavad

samuti olema hästi karvaga kaetud. Reite tagaosas moodustuvad niinimetatud "püksid". Varvaste vahel peavad kasvama kaitsvad karvad. Saba peab olema kaetud rikkaliku karvaga. Emastel on karv sageli lühem ja pehmema tekstuuriga kui isastel. Igal juhul peab õige karva puhul olema sellel omapärane, iseloomuliku särava läige.

VÄRVUS : Puhasvalge, kreem või valge koos biskviidiga, kusjuures põhivärv peab olema valge ja sellel võib leiduda vaid väheseid biskviidivärvi märgiseid. Mingil juhul ei tohi karv näida kahvatu-pruunina.

SUURUS :

Turjakõrgus:

Ideaalne turjakõrgus: 57 cm isastel, 53 cm emastel, kusjuures on lubatud 3 cm võrra üles- või allapoole kõikumised.

VEAD :

Kõiki kõrvalekaldeid eelpool nimetatud punktidest tuleb lugeda vigadeks, mille aste sõltub otseselt kõrvalekalde ulatusest.

- Ilmsed kehaehituse vead.
- Kerge luustik.
- Emase tüüpi isased, isase tüüpi emased.
- Otsehambumus.
- Kollased silmad.
- Pehmed kõrvad.
- Tünnikujuline rinnakorv.
- Topeltkeeruga saba.
- Liiga lühikesed jalad (madalajalgsus).
- Kõverdunud jalad, kooskandsus.

- Üle kere laines või lühike karv; pikk, pehme või laskuv karv.
- Ebakindel iseloom.

RASKED VEAD :

- Selged pigmenteerumata alad silmalau- või mokaervadel

DISKVALIFITSEERIVAD VEAD :

- Sinised või erivärvilised silmad.
- Üle- või alahambumus.
- Mittepüstised kõrvad.
- Standardist erinev karvavärv.
- Arglik või agressiivne käitumine.

Märkus : Isastel peab olema kaks nähtavalt normaalselt arenenud ja täielikult munandikotti laskunud munandit.

Maret Kärsti tõlge

saksakeelsest originaalist, september 2003.

heaks kiidetud EKL juhatuses 22.04.2004 protokoll nr 4